Dosarul nr.2-912/25
2-25109187-32-2-31072025

H O T Ă R Â R
E
În numele legii

Dispozitivul hotărârii pronunțat public la data de 19 martie 2026 în or.Ialoveni
Judecătoria Hîncești (sediul Ialoveni)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Svetlana Bîcu
Grefierul Svetlana Pavalachi

examinând în ședință de judecată publică, desfășurată în limba română, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva lui *****, intervenient accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru, Structura Teritorială de Asistență Socială Ialoveni privind decăderea din drepturile părintești,

a c o n s t a t a t:

1. La data de 31 iulie 2025, la Secția evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) a fost înregistrată chemare în judecată depusă de ***** împotriva lui *****, intervenient accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru, Structura Teritorială de Asistență Socială Ialoveni privind decăderea din drepturile părintești, care a fost repartizată în mod automat-aleatoriu prin intermediul PIGD, judecătorului Svetlana Bîcu.

2. Prin încheierea din 07 august 2025, s-a dispus acceptarea în procedură contencioasă a cererii de chemare în judecată, fixarea ședinței de judecată pentru data de 28 ianuarie 2026, orele 09:30 și înștiințarea participanților la proces.(f.d.14)

Argumentele participanților la proces.

3. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta *****, menționează că în fapt, la 8 februarie 2024 Judecătoria Hîncești sediul Ialoveni, a dispus încasarea de la pârât în beneficiul ei, a pensiei pentru întreținerea copiilor minori: fiii S***** în sumă bănească fixă în mărime de 5 000 lei lunar, a câte 2 500 lei pentru fiecare copil, începând cu 04 mai 2023.

4. Instanța de judecată a mai dispus încasarea de la pârât, în beneficiul reclamantei, a sumei de 10 000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată. În pofida faptului, că hotărârea judecătorească a intrat în vigoare imediat, pârâtul până în ziua de astăzi nu achitat nici un bănuț, astfel eschivându-se de la exercitarea obligațiilor părintești, ceea ce constituie temei pentru a fi decăzut din drepturile părintești.

5. Prin intermediul oficiului poștal, la data de 04.06.2025, a expediat executorului judecătoresc Jitaru Andrei, o scrisoare cu solicitarea informației despre măsurile aplicate în vederea executării documentului executoriu, însă până la în prezent nu a primit nici un răspuns.

6. În drept, își întemeiază cererea de chemare în judecată pe dispozițiile art.5,6, 166-167 Cod de procedură civilă, art.51, 67, 68 Codul familiei și solicită:

- decăderea din drepturile părintești a pârâtului ***** asupra copiilor minori *****

7. La data de 26 ianuarie 2026, la adresa de email a instanței de judecată a parvenit

referința depusă de Structura Teritorială de Asistență Socială Ialoveni nr.157-I din 23 ianuarie 2026, potrivit concluziei se indică: din analiza normelor de drept indicate și ținând cont de cele menționate supra de materialele anexate la cererea de chemare în judecată, solicitarea reclamantei cu privire la decăderea din drepturile părintești, a tatălui, ***** în privința copiilor***** consideră a fi lăsată la discreția instanței. (f.d.21)

8. La referința depusă de Structura Teritorială de Asistență Socială Ialoveni, s-a anexat și nota informativă nr.5 din 20.01.2026 întocmită de asistentul social comunitar *****, prin care se comunică, în vederea efectuării Actului condițiilor de trai a cet.*****, cu acesta a avut loc o discuție telefonică, prin care a fost informat asupra solicitării, însă a comunicat că muncește ca șofer pe teritoriul Republicii Moldova și nu se află în localitate, iar când revine în localitate se va apropria la biroul de asistență socială. Ulterior, fiind apelat, cet.***** avea telefonul deconectat. (f.d.22)

9. La nota informativă, s-a anexat adeverința eliberată de *****i nr.205 din 20.01.2026, prin care se confirmă că cet.*****, a.n.28.04.1984, are domiciliul în s.Costești r-nul Ialoveni, dar în prezent nu se află pe teritoriul localității. (f.d.22/verso)

10. În ședința de judecată, ***reprezentantul reclamantei, avocatul Andrei Donică*** a susținut integral cererea de chemare în judecată depusă și a solicitat admiterea acesteia din motivele invocate.

11. În conformitate cu prevederile art.100 alin.(1) Cod de procedură civilă, *cererea de chemare în judecată şi actele de procedură se comunică participanților la proces şi persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poștă, cu scrisoare recomandată şi cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act şi confirmarea primirii lui, precum şi prin delegație judiciară*.

12. Pârâtul *****, fiind citat la adresa de domiciliu din s.Costești r-nul Ialoveni, în instanța de judecată s-a returnat adeverința poștală cu mențiunea „*nereclamat*”. (f.d.20)

13. Conform art.108 Cod de procedură civilă, *dacă locul de aflare a pârâtului nu este cunoscut şi reclamantul dă asigurări că, deşi a făcut tot posibilul, nu a reuşit să afle domiciliul acestuia, preşedintele instanței dispune citarea acestuia prin publicitate. Publicarea în presă se consideră citare legală. Citația se publică într-un ziar republican sau local mai răspândit în cazul în care instanța consideră că o astfel de măsură este necesară. Publicarea citației în ziar se face cu cel puțin 15 zile înainte de data ședinței de judecată. În cazuri de urgență, președintele instanței poate reduce acest termen la 5 zile. În cazul în care pârâtul se prezintă în judecată şi dovedește că citarea prin publicitate s-a făcut cu rea-voință, reclamantul suportă cheltuielile de citare prin publicitate chiar dacă este în câștig de cauză, iar toate actele de procedură posterioare încuviințării acestei citări se anulează. Dacă locul de aflare a pârâtului nu este cunoscut, instanța va examina cauza după expirarea termenului de publicitate*.

14. Astfel, instanța de judecată a dispus citarea publică a pârâtului ***** prin intermediul publicării în ziar a citației, pentru prezentarea acestuia în instanța de judecată la examinarea cauzei civile. (f.d.29,32)

15. ***Reprezentantul intervenientului accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru, Structura Teritorială de Asistență Socială Ialoveni***, în ședința de judecată nu s-a prezentat, prin referința depusă a solicitat examinarea cauzei în absența sa.(f.d.21)

Aprecierea instanței de judecată.

16. Audiind opinia participanților la proces, examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spața, instanța de judecată consideră necesar de a respinge cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva lui *****, intervenient accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru, Structura Teritorială de Asistență Socială Ialoveni privind decăderea din drepturile părintești, din considerentele ce succed.

17. Potrivit art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale*, iar conform art.130 Cod de procedură civilă, *instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficiența pentru soluționarea cauzei*.

18. Conform art.121 din Codul de procedură civilă, *instanța judecătorească reține spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului*, iar art.122 din Codul de procedură civilă prevede că, *circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor*.

19. În conformitate cu art.239 Cod de procedură civilă, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecată.*

20. Potrivit art.240 alin.(1), (3) Cod de procedură civilă, *la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acțiunii. Instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant*.

21. Prin prisma art.6 CEDO şi art.241 Cod de procedură civilă, întru asigurarea legalității şi temeiniciei hotărârii, instanțele de judecată au obligația de a-şi motiva hotărârile, care trebuie să cuprindă circumstanțele cauzei, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, răspunsuri la argumentele părților şi legile de care s-a călăuzit instanța.

22. Așadar, potrivit prevederilor art.2 alin.(3) Codul familie, *relațiile familiale sânt reglementate în conformitate cu următoarele principii: egalitate în drepturi a soților în familie, sprijin reciproc moral şi material, prioritate a educației copilului în familie, manifestare a grijii pentru întreținerea, educația şi apărarea drepturilor şi intereselor membrilor minori şi ale celor inapți de muncă ai familiei, soluționare, pe cale amiabilă, a tuturor problemelor vieții familiale, inadmisibilitate a amestecului deliberat în relațiile familiale, liber acces la apărarea, pe cale judecătorească, a drepturilor şi intereselor legitime ale membrilor familiei*.

23. În speță, instanța de judecată reține ca circumstanțe faptice ce au importanță pentru soluționarea cauzei următoarele că: pârâtul ***** este tatăl copiilor minori: ***** (f.d.9,10)

24. Potrivit titlului executoriu emis în baza Hotărârii Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) nr. 2-700/23 din 08 februarie 2024, s-a hotărât încasarea de la ***** în beneficiul

Silviei Sava a pensiei pentru întreținerea copiilor minori: fiii***** în sumă bănească fixă în mărime de 5 000 (cinci mii) lei lunar, a câte 2 500 lei pentru fiecare copil, începând cu data adresării în instanța de judecată – 04 mai 2023 până la atingerea majoratului copiilor minori. (f.d.12)

25. Concomitent, se reține că la data de 04.06.2026, reclamanta ***** s-a adresat la executorul judecătoresc Jitaru Andrei, cu solicitarea de a i se comunica măsurile aplicate în vederea executării documentului executoriu nr.2-700/23 din 08.02.2024 privind încasarea pensiei de întreținere pentru copii minori. (f.d.13)

26. La fel, instanța de judecată atestă că reclamanta ***** a menționat în cererea de chemare în judecată că nu a primit careva răspuns de la executorul judecătoresc cu privire la solicitarea sa.

27. Prevederile art.58 alin.(1) din Codul Familiei, statuează că *părinții au drepturi şi obligații egale față de copii, indiferent de faptul dacă copiii sunt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat.*

28. În ședința de judecată s-a constatat că faptul că, copii minori***** după desfacerea căsătoriei dintre ***** și *****, sunt crescuți și educați doar de mama *****.

29. Conform art.9 din Convenția cu privire la drepturile copilului (adoptată de Adunarea generală a Organizației Națiunilor Unite la 29 noiembrie 1989, intrată în vigoare la 2 septembrie 1990), statele părți vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinții săi împotriva voinței acestora, exceptând situația în care autoritățile competente decid, subrezerva revizuirii judiciare şi cu respectarea legilor şi a procedurilor aplicabile, că această separare este în interesul suprem al copilului. O astfel de decizie poate deveni necesară în cazuri particulare cum ar fi, de exemplu, în cazul copiilor maltratați sau neglijați de părinți sau în cazul în care părinții trăiesc separat şi se impune luarea unei hotărâri cu privire la locul de reședința a copilului.

30. Statele părți vor respecta dreptul copilului care a fost separat de ambii părinți sau de unul dintre ei de a întreține relații personale şi contacte directe cu cei doi părinții ai săi, în mod regulat, exceptând cazul în care acest lucru contravine interesului suprem al copilului.

31. Convenția pentru protecția copilului la art.18, prevede că statele părți vor depune eforturi pentru asigurarea recunoașterii principiului potrivit căruia ambii părinți au responsabilități comune pentru creșterea şi dezvoltarea copilului. Părinții sau, după caz, reprezentanții săi legali sunt principalii responsabili de creșterea şi dezvoltarea copilului. Aceștia trebuie să acționeze, în primul rând, în interesul suprem al copilului.

32. Reieșind din cele menționate supra, instanța de judecată stipulează că părinții, adică mama şi tatăl formează împreună cu copiii lor un grup natural biparental, coparental şi primordial. Acest grup părintesc, este esențial în primul rând ca loc de dezvoltare a copilului minor, chiar dacă, legăturile dintre părinți şi copii se întâmplă să fie rupte parțial.

33. Conform art.3 alin.(1) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului, în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituții publice sau private de ocrotiri sociale, de către tribunale, autorități administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie sa fie luate in considerare cu prioritate.

34. În jurisprudența sa, CtEDO (cauza *N.P. contra Republicii Moldova*, nr. 58455/13, 06 octombrie 2015) a statuat că, interesul superior al copilului este de o importanță esențială. Decăderea din drepturile părintești reprezintă o măsură particulară de anvergură, în urma căreia părintele este privat de viața sa de familie cu copilul și este incompatibilă cu scopul reuniunii lor. Astfel de măsuri trebuie să fie întreprinse doar în circumstanțe excepționale și pot fi justificate doar dacă ele sunt motivate de o cerință de prim rang aferentă interesului superior al copilului.

35. Instanța de judecată relevă că pentru identificarea interesului superior al copiilor, într-un caz particular, trebuie să se țină cont de două aspecte: primul, este în interesul suprem al copilului, ca legăturile sale cu familia să fie păstrate, cu excepția cazurilor în care familia s-a dovedit a fi extrem de nepotrivită și al doilea este în interesul superior al copilului, ca acesta să se dezvolte într-un mediu sigur și liniștit.

36. La fel, prezintă importanță la caz, și dispozițiile art.7, 9 și 10 ale Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului care reglementează că, copilul are dreptul de a-și cunoaște părinții și de a fi crescut de acestea. Statele părți vor veghea ca niciun copil să nu fie separat de părinții săi împotriva voinței lor, cu excepția când această separare este necesară în interesul copilului, vor respecta dreptul copilului, separat de cei doi părinți ai săi sau de unul din ei de a întreține relații personale şi contacte directe cu cei doi părinți ai săi, afară de cazul că acest lucru este contrar interesului superior al copilului.

37. În acord cu art.62 alin.(4) Codul familiei, *pentru exercitarea drepturilor părintești în detrimentul intereselor copilului, părinții poartă răspundere în modul stabilit*.

38. După cum stipulează prevederile art.67 al Codului familiei, *părinții pot fi decăzuți din drepturile părintești dacă: a) se eschivează de la exercitarea obligațiilor părintești, inclusiv de la plata pensiei de întreținere; b) refuză să ia copilul din maternitate sau dintr-o altă instituție curativă, educativă, dintr-o instituție de asistență socială sau alta similară; c) fac abuz de drepturile părintești; d) se comportă cu cruzime față de copil, aplicând violența fizică sau psihică, atentează la inviolabilitatea sexuală a copilului; e) prin comportare amorală, influențează negativ asupra copilului; f) suferă de alcoolism cronic sau de narcomanie; g) au săvârşit infracțiuni premeditate contra vieți şi sănătății copiilor sau a soțului; h) precum şi în alte cazuri când aceasta o cer interesele copilului*.

39. Conform art.68 alin.(2) Codul familiei, *acțiunea privind decăderea din drepturile părintești poate fi pornită de celălalt părinte, tutorele copilului, autoritatea tutelară locală/teritorială. Criteriul de bază în toate litigiile de familie în care sunt implicați copii minori îl reprezintă principiul asigurării şi promovării cu prioritate a interesului superior al copilului*.

40. Astfel, instanțele de judecată urmează să soluționeze cauzele civile privind decăderea din drepturile părintești prin prisma principiului enunțat, având în vedere că soluționarea cauzei în strictă conformitate cu normele legale şi în termen rezonabil constituie în sine o garanție de protecție a interesului superior al copilului, cât şi a familiei.

41. În cadrul examinării prezentei cauze, reprezentantul reclamantei *****, avocatul Andrei Donică a invocat că temei de decădere a pârâtului din drepturile părintești în privința copiilor minori servește faptul eschivării acestuia de la exercitarea obligațiilor părintești, inclusiv de la plata pensiei de întreținere.

42. De remarcat este că decăderea din drepturile părintești reprezintă cea mai gravă sancțiune civilă luată împotriva părinților pentru greșita exercitare a drepturilor şi îndatoririlor de părinte, care are loc numai pe cale judecătorească.

43. Instanța subliniază că eschivarea de la exercitarea obligațiilor părintești include acțiunile sau inacțiunile sistematice ale părinților care pun în pericol sănătatea fizică şi psihică a copilului, dezvoltarea lui morală, asigurarea condițiilor de trai şi materiale, primejduiesc educația şi instruirea copilului.

44. Pentru decăderea din drepturile părintești pe motivul eschivării de la plata pensiei de întreținere este necesară existența unor probe concludente şi pertinente care ar demonstra cu certitudine că părintele se eschivează cu rea-credință, inclusiv cu viclenie, de la plata pensiei de întreținere.

45. În context, instanța de judecată notează că, comportamentul lui ***** în raport cu copii minori nu reprezintă relațiile model între tată și copii, însă neexercitarea corespunzătoare a drepturilor părintești trebuie să aibă o anumită gravitate pentru a atrage sancțiunea decăderii, astfel că nu orice atitudine sau comportament necorespunzător al părinților conduce la decăderea din drepturile părintești, or, comportamentul lui ***** nu a atins gradul de gravitate pentru a fi temei de decădere din drepturile de tată.

46. În conjunctura cadrului legal citat, instanța de judecată conchide ca fiind nejustificate argumentele reclamantei, or la caz s-a pus în balanță dreptul copilului de a-şi cunoaște ambii părinți, și aceasta pentru că, interesul superior al acestuia este ca ambii părinți să-i fie aproape atâta vreme cât aceștia au capacitatea de exercitare a drepturilor şi a obligațiilor ce le incubă.

47. Or, având în susținere principiul asigurării și promovării cu prioritate a interesului superior al copilului, instanța de judecată consideră că prezența lui ***** în viața copiilor săi, ar fi în interesul acestora. Așa precum s-a indicat, decăderea din drepturile părintești este o sancțiune foarte drastică, urmând a fi aplicată față de părinți numai după ce se va constata că alte măsuri luate față de părinți ce nu-și îndeplinesc obligațiile părintești, nu au dat rezultate pozitive.

48. În scopul de a determina dacă ingerința este necesară într-o societate democratică trebuie să se stabilească, dacă ea corespunde unei necesități sociale imperioase şi dacă este proporțională cu scopul legitim urmărit. Decizia de a suspenda sau suprima relațiile între un copil şi părinții săi trebuie să se supună, în orice ipoteză, principiului proporționalității şi poate fi luată numai în cazuri ce ating un nivel suficient de gravitate.

49. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că măsurile ce privesc privarea totală a unui părinte de drepturile sale parentale nu trebuie aplicate decât în circumstanțe excepționale şi nu pot fi justificate decât dacă ele sunt inspirate dintr-o exigență primordială ce privește interesul suprem al copilului.

50. În acord cu prevederile art.8 alin.(1) din *Legea nr.330 din 30.11.2023 privind drepturile copilului* (în vigoare din 21.12.2023), se statuează că *fiecare copil are dreptul să locuiască într-o familie, să îşi cunoască părinții, să beneficieze de grija lor şi să coabiteze cu aceştia*.

51. În același context art.51, 52 Codul familiei statuează dreptul copilului la abitație în familie și de a comunica cu părinții și alte rude. Familia este o instituție protejată de art.8 din Convenția europeană pentru protecția drepturilor omului.

52. În acest sens, instanța de judecată reține și jurisprudența CtEDO în cauzele privind decăderea din drepturile părintești, potrivit căreia, în cauzele de acest fel, examinarea elementelor care servesc cele mai bine interesele copilului este întotdeauna de o importanță fundamentală, că interesul copilului trebuie considerat ca fiind primordial şi că doar un compartiment deosebit de nedemn poate determina ca o persoană să fie privată de drepturile sale părintești în interesul superior al copilului. Totodată, CtEDO subliniază totuși că, acest interes prezintă un dublu aspect: pe de o parte, să le garanteze copiilor o evoluție într-un mediu sănătos, pe de altă parte, să mențină legăturile acestora cu familia, cu excepția cazului în care aceasta s-a arătat a fi nedemnă, deoarece distrugerea acestei legături determină ruperea copilului de rădăcinile sale.

53. La fel, în jurisprudența sa, Curtea a menționat că pentru un părinte şi copilul său a fi împreună reprezintă un element fundamental al vieții familiale, chiar dacă relația între părinți a fost ruptă (*Elsholz v.Germania*). Măsurile ce implică decăderea din drepturile părintești ar trebui să fie aplicate numai în circumstanțe excepționale și pot fi justificate doar dacă sunt motivate de

o cerință imperativă care se referă la interesele copilului (*M.D. şi alţii v. Malta*).

54. Prin urmare, interesul copilului impune că numai anumite circumstanțe cu totul excepționale să poată duce la o ruptură a legăturii de familie dintre tată şi copil. Așadar, neexercitarea corespunzătoare a drepturilor părintești trebuie să aibă o anumită gravitate pentru a atrage sancțiunea decăderii, astfel că nu orice atitudine sau comportament necorespunzător al părinților conduce la decăderea din drepturile părintești.

55. După cum rezultă din cererea de chemare în judecată, reclamanta și reprezentantul reclamantei au invocat că pârâtul se eschivează de la exercitarea obligațiilor părintești, nu a contribuit nici într-un fel la educația și întreținerea lor și nu s-a interesat de starea sănătății copiilor.

56. În acest context, instanța de judecată consideră că, argumentele invocate de reclamantă, precum că, pârâtul se eschivează de la plata pensiei de întreținere a copiilor minori, nu pot servi drept temei pentru decăderea din drepturile părintești ale acestuia, or, legislația consacră ca valoare primordială, interesul copilului, iar potrivit legislației în vigoare, interesul superior al copilului este dreptul de a avea pe ambii părinți, de a comunica cu ambii părinți şi de a beneficia de grija ambilor.

57. În accepțiunea instanței de judecată, chiar dacă atitudinea şi comportamentul pârâtului, în calitate de părinte, în raport cu copii săi minori, nu reprezintă relațiile model dintre tată şi copil, cu toate acestea, neexercitarea corespunzătoare a drepturilor părintești trebuie să fie urmată de o anumită gravitate pentru a atrage sancțiunea decăderii din drepturile părintești.

58. Așadar, sancțiunea decăderii din drepturile părintești poate fi aplicată față de părinții care, din culpă gravă, nu-şi îndeplinesc obligațiunile față de copii sau fac abuz de drepturile părintești. Or, în speță nu au fost prezentate probe care să condiționeze necesitatea decăderii pârâtului din drepturile părintești, iar motivul invocat de reclamantă, despre eschivarea pârâtului ***** de la participarea la educația și întreținerea copiilor minori,*****nu este unul suficient, deoarece părintele nu va fi exonerat de aceste obligații, chiar și în cazul decăderii din drepturi părintești.

59. Instanța de judecată menționează că pentru decăderea din drepturile părintești pe motivul eschivării de la plata pensiei de întreținere este necesară existența unor probe pertinente care ar demonstra cu certitudine că părintele se eschivează cu rea-credință, inclusiv cu viclenie, de la plata pensiei de întreținere, ce la caz nu se atestă.

60. Astfel, instanța de judecată apreciază critic temeinicia cererii de chemare în judecată argumentată doar prin prisma faptului că pârâtul nu achită pensie de întreținere a copiilor minori conform documentului executoriu, fără careva probe plauzibile în acest sens.

61. În context, instanța de judecată reliefează, că nu orice atitudine sau comportament necorespunzător al părinților față de copiii săi, are drept consecință sau conduce la decăderea din drepturile părintești, la caz, nu au fost prezentate probe concludente şi pertinente care ar confirma culpa gravă a tatălui la neîndeplinirea obligațiilor părintești şi nici faptul că acesta este nedemn de a fi tatăl copiilor minori, atât timp cât sancțiunea decăderii din drepturile părintești poate fi aplicată doar față de părinții care din culpă gravă, nu-şi îndeplinesc obligațiile față de copii sau fac abuz de drepturile părintești.

62. Instanța de judecată, evidențiază că încredințarea copiilor minori către unul dintre părinți, nu trebuie să echivaleze cu decăderea celuilalt părinte din drepturile părintești, în cazul apariției unor circumstanțe în exercitarea egală a obligațiunilor părintești, ci trebuie să existe un just echilibru în exercitarea puterii părintești asupra copiilor, deoarece este în interesul copiilor ca aceștia să poată în mod real şi efectiv să aibă legături personale cu celălalt părinte, dar și alte

rude pe linia maternă și paternă. Interesul superior al copilului se determină prin examinarea tuturor criticilor de apreciere cum sunt vârsta copilului, conduita fiecărui părinte, situația materială, posibilitățile concrete de a se ocupa efectiv de copil, garanțiile morale pe care le prezintă.

63. Instanța de judecată notează că dincolo de problemele și conflictele iscate în cadrul căsniciei și ulterior după divorț, părinții urmează să conștientizeze rolul deosebit de important în viața copilului minor comun, angajamentele legate de creșterea lor și impactul divorțului asupra stării emoționale a copilului, or este firesc că procesul separării și al divorțului este dificil, complicat, și afectează viața nu doar celor doi soți, dar inevitabil și al copilului.

64. Important de evidențiat este că autoritatea părintească asupra minorului nu este doar un drept al părintelui ci şi un drept al copilului de care copilul poate fi lipsit doar în situații speciale ce țin de interesul său superior.

65. În circumstanțele expuse, raportând cele menționate la caz, instanța de judecată relevă că nu au fost prezentate probe ce ar confirma culpa gravă a pârâtului la neîndeplinirea obligațiilor părintești și nici alte cazuri când decăderea din drepturi părintești o cer interesele copilului.

66. În contextul celor menționate supra, motivele invocate de reprezentantul reclamantei nu pot servi temei de admitere acțiunii, or prin prisma jurisprudenței CtEDO expusă în cauza *N.P. vs Moldova*, o soluție de decădere din drepturile părintești ar constitui o ingerință nejustificată la respectul vieții de familie și respectiv ar încălca dreptul pârâtului prevăzut la art.8 din Convenție.

67. În concluzie, apreciind probele și explicațiile acordate în ședința de judecată prin prisma principiului asigurării și promovării cu prioritate a interesului superior al copiilor, având în vedere că decăderea din drepturile părintești este cea mai severă sancțiune civilă luată împotriva părinților pentru neexercitare a drepturilor şi îndatoririlor de părinte, instanța de judecată conchide că cererea de chemare în judecată urmează a fi respinsă, ca neîntemeiată.

68. În conformitate cu prevederile art.236, art.238-241 Codul de procedură civilă, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva lui *****, intervenient accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru, Structura Teritorială de Asistență Socială Ialoveni privind decăderea din drepturile părintești, **ca neîntemeiată.**

Se explică părților că instanța va întocmi hotărârea integrală dacă în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii vor solicita în mod expres acest lucru, termenul de 30 de zile fiind unul de decădere, sau în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii vor depune cerere de apel.

Hotărârea cu drept de atac cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni).

Președintele ședinței,
judecătorul **Svetlana Bîcu**